

Rabbi Akiva and Rebbe Shimon Declare:
"Hashem is Your Father and You are His Child!"
ל"ג בעומר, תשע"ה

1) דברים (ראה) – פרק יד, פסוק א

בָּנִים אַתֶּם לַד' אֱלֹהֵיכֶם: לא תתגדדו, ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת.

2) מסכת יבמות דף ס: -סא.

תניא וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר קברי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל, שנאמר "וְאַתָּן צִאֲנֵי צֶאֱן מְרַעֲיֵתִי אֲדָם אַתֶּם", **אתם קרויין אדם ואין העובדי כוכבים קרויין אדם.**

3) שמות – פרק ד, פסוק כב

וְאַמְרַתְּ אֶל פְּרַעֲהַ: כֹּה אָמַר ד', **בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל.**

4) רש"י (שם)

בני בכרי - לשון גדולה, כמו "אף-אני בכור אֶתְנַהוּ" (תהלים פט, כח), זהו פשוטו. ומדרשו כאן חתם הקב"ה על מכירת הבכורה שלקח יעקב מעשו:

5) מסכת אבות פרק ג משנה יד

הוא [= רבי עקיבא] היה אומר, חביב אדם שנברא בצלם. חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר (בראשית ט), כי בצלם אלהים עשה את האדם. **חביבין ישראל שנקראו בנים למקום. חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום, שנאמר, "בנים אתם לה' אלקיכם" (דברים יד, א).** חביבין ישראל, שנתן להם כלי חמדה. חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה שבו נברא העולם, שנאמר (משלי ד), כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו.

6) מסכת עירובין דף יח: (ע"פ ספר מרנן ורבנן¹ בשם האור החיים הקדוש)

אמר רבי ירמיה בן אלעזר **מקצת שבחו של אדם אומרים בפניו, וכולו שלא בפניו.** מקצת שבחו בפניו דכתיב "כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה" (בראשית ז, א), כולו שלא בפניו דכתיב "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו" (בראשית ו, ט).

7) מסכת יומא – פרק ח, משנה ט [יומא דף פה:]

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל! לפני מי אתם מיטהרין, מי מטהר אתכם? אביכם שבשמים שנאמר "זָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם" (יחזקאל לו, כה) ואומר "מְקוֹה יִשְׂרָאֵל ד"י" (ירמיה יז, יג), מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

8) ירושלמי – סנהדרין פרק א, הלכה ב

א"ר בא: **בראשונה היה כל אחד ואחד ממנה את תלמידיו כגון רבי יוחנן בן זכיי מינה את רבי ליעזר ואת רבי יהושע ורבי יהושע את רבי עקיבה, ורבי עקיבה את רבי מאיר ואת ר"ש. אמר ישב רבי מאיר תחילה נתכרכמו פני ר' שמעון אמר לו רבי עקיבה דייך שאני ובוראך מכירין כוחך. חזרו וחלקו כבוד לבית הזה².**

¹ מערכת הגדולם דף צג [וע"ע ונכתב בספר – חלק ב, עמ' ק-קא (ר' יעקב מאיר שעכטר שליט"א)]
² עיין קרבן העדה ופני משה ש"הבית הזה" הוא בית הנשיא.

9) קידושין דף לו עמוד א

"בנים אתם לה' אלקיכם", בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים - אתם קרוים בנים, אין אתם נוהגים מנהג בנים - אין אתם קרוים בנים, דברי ר' יהודה; **רבי מאיר אומר: בין כך ובין כך אתם קרוים בנים...**

10) מסכת עירובין דף יג:

א"ר אחא בר חנינא גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו שלא יכלו חבריו לעמוד על סוף דעתו...

11) רש"י (שם)

על סוף דעתו - לא יכלו להבין באיזה דבריו נכונים ובאיזה אין דבריו נכונים שהיה נותן דעת מיושב והגון על אין הלכה כהלכה:

12) שו"ת הרשב"א - חלק א, סימן קצד (וע"ע בסימן רמב)

ואע"ג דרבי מאיר ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה, הכא רבי מאיר קראי קדייק.

13) אהל נפתלי³ - סימן צו (ר' אברהם חיים שמחה בונם מיכלזאהן זצ"ל)

ובס' דובר שלום אות צ"ד כי בשם ש"ב הרה"ג מהר"א אטינגא שיי מדוקלא. **כי פ"א בליל יוה"כ אמר הרה"ק ר"ש מבעלזא זי"ע לאנ"ש אי' איפוא הוא החייט מבראדי? כי אני צריך אליו!** ויבקשו אותו בין האנשים הרבים אשר היו שמה בביהכנ"ס, ויביאו אותו אליו. ויאמר לו הרה"ק ז"ל אמור לי מה הפירוש של הפסוק **"אם עֲוִינֵנו עֲנֵנו בְּנוּ וכו'"** (ירמי' יד, ז)? **ויען לו החייט. מדוע לא ידע הרבי? הפירוש הוא אם עוֹנֵינו ר"ל אף שעוֹנֵנו ופִּשְׁעֵנו עכ"ז? אנו בניד. כי החייט היה ע"ה וחשב עניו עם ע' כמו אנ"ו עם א'. והפליא הרה"ק את הפשט ההוא וחזר עליו כמה פעמים ולא נודע טעמו ונימוקו ע"ש.**

14) מסכת גיטין דף סז.

וכן אמר ר"ש לתלמידיו: **בְּנֵי, שנו מדותי, שמדותי תרומות מתרומות מידותיו של ר"ע.**

15) מסכת מכות דף יז:

אמר רבא **דילידא אימיה כר"ש תיליד**, ואי לא לא תיליד.

16) שיר השירים רבה - פרשה א, אות ב

ד"א נגילה ונשמחה בך, תמן תנינן נשא אדם אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה אינו רשאי ליבטל, אמר רבי אידי מעשה באשה אחת בצידן ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה, אתון גבי ר' שמעון בן יוחאי בעיין למשתבקה דין מדין אמר להון חייכון כשם שנזדווגתם זה לזה במאכל ובמשתה כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך מאכל ומשתה, הלכו בדרכיו ועשו לעצמן י"ט ועשו סעודה גדולה ושכרתו יותר מדאי, כיון שנתיישבה דעתו עליו אמר לה בתי ראי כל חפץ טוב שיש לי בבית וטלי אותו ולכי לבית אביך, מה עשתה היא לאחר שישן רמזה לעבדיה ולשפחותיה ואמרה להם שאוהו במטה וקחו אותו והוליכוהו לבית אבא, בחצי הלילה ננער משנתיה כיון דפג חמריה אמר לה בתי היכן אני נתון אמרה ליה בבית אבא אמר לה מה לי לבית אביך, אמרה ליה ולא כך אמרת לי בערב כל חפץ טוב שיש בביתי טלי אותו ולכי לבית אביך אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך, **הלכו להם אצל רבי שמעון בן יוחאי ועמד והתפלל עליהם ונפקדו, ללמדך מה הקדוש ברוך הוא פוקד עקריות אף צדיקים פוקדים עקריות**, והרי דברים קל וחומר ומה אם בשר ודם על שאמר לבשר ודם שכמותו אין לי חפץ בעולם טוב ממך

³ ר' נפתלי מראפשיץ זי"ע - הנהגות, סיפורים ועוד.

נפקדו, ישראל המחכים לישועת הקב"ה בכל יום ואומרים אין לנו חפץ טוב בעולם אלא אתה עאכ"ו.

17) טל ירושלים – עמ' לט-מ (ר' יהודה לייב הורנשטיין זצ"ל)
 בשנה זו נתעברה זוגתו וילדה לו בן... ואיש השני... עזר לו ד' גם כן... שמעתי מפיהם בעצמם...

18) שער יששכר – מאמרי חודש אייר, מאמר גל עיני, אות יט (האדמו"ר ממונקאטש זי"ע)
 בזמר בר יוחאי, מה שקראו לרשב"י בלשון ב"ר יוחאי" (בש"ס שבת דאמר אלי' מאן אודעי לבר יוחאי במערתא וכן בכמה דוכתי) על שם אביו בלבד ולכאורה תקשי מאד דהא מצינו כן רק בבן זומא ובן עזאי שהיו צעירי ימים וגדולי תורה, ומפני בחרותם לא נסמכו עודנה ע"כ נקראו ע"ש אביהם בלבד, אבל לא שייך זה ברשב"י כמובן.

19) אורה ושמחה – ל"ג בעומר, עמ' ה, אות ו (ר' אברהם שמחה מבארניב זי"ע)
 איתא [בסה"ד] אשר ר' שמעון בן יוחאי היה בו גמר תיקונא של קין ע"ש, [ובמדרש ב"ר פכ"ב] כתיב "דַּרְכּוֹ קִשְׁתָּם" (תהלים לו, יד) זה קין. ויהיה זאת ברמזו של קשת, שגם קש"ית ר"ת ש"מעון ת"יקון ק"ין, ושורש תיקונו של קין נרמז ביום הזה הלולא דר"ש שאנו מכוונין הוד שבהוד, וב"פ הוד (=15) הוא יהודה (=30) שסודו הודאה כמידתו שהי' "מוֹדָה וְעֹזֵב" (משלי כח, יג), היפך חטא קין שהיה "מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו", שנדרש [בילקוט שמעוני רמז קנט] מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו זה קין, מודה ועוזב זה יהודה עי"ש.

20) בראשית – פרק ד, פסוק א
 וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ; וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן, וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת ד'.
 וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ; וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן, וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת ד'.

21) והאיש משה – פנינים יקרים וחיזו"ת מר' משה הלוי סולובייצ'יק זצ"ל, עמ' קסא
 וכבר היה מעשה בהגאון הנצי"ב זצ"ל מוואלוזין שהגיד פ"א שיעורו והסביר את דעת הרמב"ם, והראו לו אח"כ שהרמב"ם גופו בתשובה מבאר דבריו בדרך אחרת, פתח ואמר **כל ספרי רבותינו מהראשונים ועד לתקופת הפני יהושע נכתבו ברוח הקודש**, וספר הי"ד של הרמב"ם כמובן מאליו ג"כ בכלל זה, אלא מה שכתב בתשובה זהו פירושו של הרמב"ם למ"ש בחיבורו הגדול ועדיין יש מקום לפירושים נוספים כי ע' פנים לתורה.

22) מחשבות חרוץ - אות טו, סעיף קטן ז' (ר' צדוק הכהן מלובלין זי"ע)
 ונראה לי דסימנא מילתא הוא מה שנזדמן לבעלי הטור ושולחן ערוך לכתוב מצוה זו בסימן ע"ר, וכבר העיר בתומים בקיצור תקפו כהן על השולחן ערוך דמאחר שנתקבל בכל ישראל ודאי רוח ה' דיבר בו והכל בכתב מיד ה' עליו השכיל אף מה שהוא לא כיוון כלל לזה עיין שם, וכן בזה הגם דהם ודאי לא כיוונו בכך מכל מקום מאחר שמלאכת שמים הצליח בידם להתקבל לפסק עד שכל דבריהם אצלינו תורה שלימה ובכלל התורה שבעל פה, נוכל לרמז בהם מה שלא כיוונו כבכל תורה שבעל פה שבידינו שהוא ממש דוגמת התורה שבכתב, כי כולם מרועה אחד ניתנו והכל ברוח הקודש ולא בא שום דבר על צד המקרה וההזדמן.

23) ספר החינוך - מצוה לג
 מצות כיבוד אב ואם

24) מסכת בבא בתרא דף י.
 אמר לו [=טורנוסרופוס הרשע לר"ע] אתם קרוים בנים וקריון עבדים בזמן שאתם עושין רצונו של מקום אתם קרוין בנים ובזמן שאין אתם עושין רצונו של מקום אתם קרוין עבדים

(25) שפת אמת – פרשת חיי שרה, שנת תרמ"ו
וכמו כן בימי המעשה הוא בחי' עבד. ובש"ק בחי' בניס, הנשמה יתירה, שבודאי לא הגוף
נקרא בן רק הנשמה.

(26) שמעון בר יוחי = 702 = שבת

(27) שמעון בר יוחי = 702 = בן
"י" = 700"

(28) מסכת שבת – פרק יד, משנה ד

החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומץ אבל מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא החושש
 במתניו לא יסוך יין וחומץ אבל סך הוא את השמן ולא שמן ורד בני מלכים סכין שמן ורד על
 מכותיהן שכן דרכם לסוך בחול **רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם:**

(29) דרשות בית ישי – סימן ח [דרוש ל"ג בעומר] (ר' שלמה פישר)

איתא בכוונות האר"י, כי בל"ג בעומר מתגלה שם "א-כ-ד-ט-ס". שענין שם זה הוא שם
 "אלקים" בהתחלפות האותיות על האותיות הקודמות להן בסדר הא"ב. והנה אות א' של שם
 אלקים אינה מתחלפת, כי אין אות קודמת לה בא"ב. ואותיות לה"י שבשם אלקים, מתחלפות
 על אותיות כד"ט. ואילו אות מ' הסופית של שם אלקים מתחלפת על אות מ' פתוחה שקודמת
 לה בסדר הא"ב, ונמצא שנשארת אות מ"ס. וכך יצא ומתקבל שם אכדט"ס. וכתב שם עוד, כי
 גי' האותיות שהתחלפו דהיינו אותיות "כד"ט" הם בגימטריא ל"ג. והוא סוד ל"ג בעומר. וכתב
 עוד, כי השם אכדט"ס בכללותו עולה בגימטריא ע"ד, והא שם הבטחון, כמו שכתוב "בטחו בה'
 עדי עד". וכתב עוד, שכל זה סוד "גלעד" שקרא יעקב בסוף פרשת ויצא, גל ועד.

(30) בראשית (ויצא) – פרק לא

כב ויגד ללבן ביום השלישי: כי ברח יעקב.
כג ויקח את-אחיו עמו, וירדף אחריו, דרדף שבעת ימים; וינדבק אתו, בהר הגלעד.
כד ויבא אלקים אל-לבן הארמי, בחלום הלילה; ויאמר לו, השמר לך פן-תדבר עם-יעקב--מטוב
עד-רע.
כה וישג לבן, את-יעקב; ויעקב, תקע את-אהלו בהר, ולבן תקע את-אחיו, בהר הגלעד.
כו ויאמר לבן, ליעקב, מה עשית, ותגנב את-לבבי; ותנהג, את-בנתי, כשביות, חרב.
לב עם אשר תמצא את-אלהיך, לא יחיה--נגד אחינו הכר-לך מה עמדי, וקח-לך; ולא-ידע יעקב,
כי רחל גנבתם.
לו ויחר ליעקב, וירב בלבן; ויען יעקב, ויאמר ללבן, מה-פשעי מה חטאתי, כי דלקת אחר.
לז כי-מששת את-כל-כלי, מה-מצאת מכל כלי-ביתך--שים כה, נגד אחי ואחיד; ויזכירו, בין
שנינו.
לח זה עשרים שנה אנכי עמד, רחליך ועזיך לא שכלו; ואילי צאנך, לא אכלתי
מג וען לבן ויאמר אל-יעקב, הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני, וכל אשר-אתה ראה, לי-
הוא; ולבנתי מה-אעשה לאלה, היום, או לבניהן, אשר ילדו.
מז ועתה, לכה נכרתה ברית--אני ואתה; והיה לעד, ביני ובינך.
מה ויקח יעקב, אבן; וירימה, מצבה.
מו ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים, ויקחו אבנים ויעשו גל; ויאכלו שם, על-הגל.
מז ויקרא-לו לבן, יגר שהדוּתָא; ויעקב, קרא לו גלעד.
מח ויאמר לבן, הגל הזה עד ביני ובינך היום; על-כן קרא-שמו, גלעד.

31) דברים (כי תבוא) – פרק כו, פסוק ה

וְעִנִּיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי ד' אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבֹד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגְרַר שָׁם בְּמַתִּי מֵעַט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָדוֹל עָצוּם וָרֶב.

32) מסכת שבת דף קלח:-קלט.

ת"ר כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו **עתידה תורה שתשתכח מישראל** שנאמר "הֲיֵהָה יָמִים בָּאִים נָאִם אֲדָנָי יְהוִה וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בְּאֶרֶץ לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא צָמָא לְמַיִם כִּי אִם לְשִׁמְעַע אֶת דְּבָרֵי ד' (עמוס ה, יא) וכתוב "וְנָעוּ מִיָּם עַד יָם וּמִצְפּוֹן וְעַד מִזְרַח יִשׁוּטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבַר ד' וְלֹא יִמָּצְאוּ" (עמוס ה, יב)... **תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל שנאמר "כי לא תשכח מפי זרעו" (דברים לא, כא).** אלא מה אני מקיים "ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו"? שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד:

33) ליקוטי מוהר"ן - הקדמה

לכו חזו מפעלות ה' התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל: רבי שמעון בן יוחאי. הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו. כמובא בדברי רבותינו, זכרונם לברכה (שבת קלח:): 'כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח. שנאמר: "כי לא תשכח מפי זרעו". וכמבאר בזהר (נשא קכד:): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן גלותא'. ועתה בוא וראה והבן. נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על כן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו". כי באמת בזה הפסוק בעצמו. מרמז ונסתר סוד הזה. שעל ידי זרעו של יוחאי. שהוא רבי שמעון בן יוחאי. על ידו לא תשתכח התורה מישראל. כי סופי תבות של זה הפסוק **כי לא תשכח מפי זרעו** הם אותיות **יוחאי**, וזה שמרמז ומגלה הפסוק. כי לא תשכח מפי זרעו, מפי זרעו דיקא הינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק. שהוא התנא יוחאי. כי על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנ"ל. שהוא רבי שמעון בן יוחאי. על ידו לא תשכח התורה. כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנ"ל:

34) תפארת שלמה – ספירת העומר (ר' שלמה הכהן מראדמסק זי"ע)

ת"ר כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל כו'. ר' שמעון בן יוחאי אמר חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו אלא מה אני מקיים ישוטטו לבקש דבר ד' ולא ימצאו שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד. מבואר בספרים הרמז בזה כי "לא" תשכח" מפי" זרעו" ס"ת יוחאי".

35) משלי – פרק ג, פסוק יא (ע"פ בעל יסוד העבודה מסלונים זי"ע⁴)

מוסר ד' בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאַל תִּקְחַץ בְּתוֹכְחָתוֹ.

36) מסכת סוטה – פרק ט, משנה טו

רבי פנחס בן יאיר אומר משחרב בית המקדש בושו חברים ובני חורין וחפו ראשם ונדלדלו אנשי מעשה וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון ואין דורש ואין מבקש ואין שואל, **על מי לנו להשען? על אבינו שבשמים... בעקבות משיחא** חוצפא יסגא ויוקר יאמיר הגפן תתן פריה והיין ביוקר והמלכות תהפך למינות ואין תוכחה בית ועד יהיה לזנות והגליל יחרב והגבלן ישום ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו וחכמת סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים ילבינו זקנים יעמדו מפני קטנים (מיכה ז') בן מנוול אב בת קמה באמה כלה בחמותה אויבי איש אנשי ביתו, **פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתבייש מאביו ועל מי יש לנו להשען? על אבינו שבשמים...**

⁴ הובא בפתיחה לנתיבי חינוך, עמ' יא (מבעל נתיבות שלום זי"ע)

37) מסכת שבת דף לג:

שמע ר' פנחס בן יאיר חתניה ונפק לאפיה

38) קהלת – פרק ז, פסוק יד

ביום טובה היתה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלקים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה.

39) כלב = בן

40) בראשית (וירא) – פרק כא, פסוק יב

ויאמר אלקים אל אברהם אל גרע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע.

41) מסכת נדרים דף לא.

מתני'. שאיני נהנה לזרע אברהם - אסור בישראל ומותר בעובדי כוכבים. גמ'. והאיכא ישמעאל! "כי ביצחק יקרא לך זרע" כתיב. והאיכא עשו? "ביצחק" - ולא כל יצחק.

42) אליהו = 52 = בן

43) מלאכי – פרק ג, פסוק כד

והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והפיתי את הארץ חרם.

44) אדום = 51

45) שו"ת מים חיים – אורח חיים סוף סימן כב (ר' חיים הכהן רפאפורט זצ"ל)⁵

אמרתי לתת טעם לשבח על ענין ל"ג... ונראה ע"פ מאמרם אין צדיק וכו' עד שנולד צדיק כמותו, וזהו שאמרו כמותו היינו רק לפי דורו שאי אפשר שיהיה אחרונים כראשונים... ולזאת אמרו צדיק שאבד לדורו אבד והיינו לדורו, כי גם שנולד צדיק כמותו היינו לדור הבא אחריהם וכנ"ל ולזאת אמרו קשה סילוקן של צדיקים אם כי שש ושמש בבוא אליו נפש נקי וצדיק כדאיתא במועד קטן אמנם לדורו אבד, ולזאת הוקבע במגילת תענית לקרות אולם בימי רשב"י היה ממש צדק כמותו והוא בנו ראב"ש שאמר עליו, אם שנים הם אני ובני הם, מלמד ששניהם שוים, ע"כ גם לדורו לא היה שום עצב ביום זה והעדר כיון שהניח בן כמותו ממש וכו' ולזאת הוקבע יום זה ככה לעולם דלא להתענה ומרבין בו קצת שמחה כי לזכר עולם יהיה צדיק וצדקתם עומדת לעד.

46) אביכם (73) שבשמים (692) = 765 = רבי שמעון בן יוחאי (= 212 + 466 + 52 + 35)

47) זוהר - האדרא זוטא כרך ג (דברים) פרשת האזינו דף רפז עמוד ב

וכך אסדרנא לכו רבי אבא יכתוב ורבי אלעזר ברי ילעי ושאר חבריאי ירחשון בלבייהו

⁵ וע"ע בדעת תורה (מהרש"ם) – סימן תפג, סעיף ב